19a

AN

PATELLÆ TRANSVERSIM FRACTURA SANABILIS?

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ,

Quas, Deo juvante, & Præside M. Petro-Michaele ALLOUEL, Artium & Chirurgiæ Magistro, Doctore-Medico Remensi, Regiæ Chirurgorum Academiæ Socio, nec-non antiquo Regis Præsidii Nosomiorum que Monœci *Medico; tueri conabitur* Franciscus-Mathæus DIDIER de Lonroy, *Parisinus, Artium in almâ Universitate Parisiensi Magister, & in Duaci Nosocomio Militari nuper Adjutor-Chirurgus; Theseos Auctor.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Sabbati 15â Julii à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam.

PRO ACTU PUBLICO
ET
MAGISTERII LAUREA.

hæc non habita fuit, multos ob errores, seu Typographicos seu Latinitatis. &c.

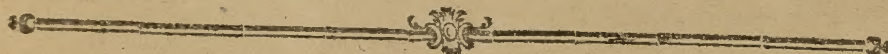
NATUS HONORANDO DATQUE DICATQUE PATRI.

D. O. M.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

I.

TRUM Patellæ *transversìm* fractura sit sanabilis dissentiunt adhuc Authores quidem (1) & Pratici & Théoretici? Ex Illis Plerique jam nunc *longitudinalis* concedunt curationem : Dum agitur de *transversâ*, repentè nutare judicium, quis non miraretur?

(1) « Absque claudicatione existere nequit *molæ* fractura..... Paræus. lib. XV cap. XXi.

— » Nullâ arte, nullâque industriâ curari non potest sine claudicatione patellæ » fractura.... Hildan. observ. 88. Centur. V.

— Omnes ferè recentiores duntaxat de fracturâ transversali.

Qualiſcumque ſit fracturæ directio, quoad oſſis indolem (2), Calli quoad effuſionem in Articulo, diſcrimen excogitatum non ſentit Arte compos. Si ſpeciem fracturæ ſpectes, difficilis & ardua, non verùm impoſſibilis (3) Medela videbitur.

II.

Omnes oſſeas partes ſucceſſivè variis gradibus oſſificationem perfectam attingere prorsùs manifeſtat Oſteogenia. Sicut & alia *neceſſariò* Rotula fit oſſea. *Carpi*, *Tarſi* quod-libet fractum os, Arte cogitur in unum; humeralis extremitas *Claviculæ* adunatur, conſolidatur *Olecranion*, tendinem ruptum Natura cæmentat : ſic affatur Analogia.

Peragi poſſe curam hodierna ſcripta probant; diſcutionis aliundè nodum Experientia ſecat (4). Si variis in fracturæ ſpeciebus non variarent præmiſſa haud adeò concluſiones ſtupendæ viderentur : *longitudina-*

---

(2) » *Variâ indole oſſis fracti.* § 342. « oſſa v. g. majora, ut os femoris, humeri, &c. « cavum habent in quo medulla reconditur; claviculæ, coſtæ, oſſa carpi, tarſi, *Rotula* » non habent tale cavum medullâ plenum; undè à majoribus his oſſibus fractis ſæpè me- » dullæ læſio contingit, à quâ peſſima fieri poſſunt mala.... Comm. Doct. Wanſwiet. » T. 1. p. 509.

(3) Petitus noſter in immortali oſſium de morbis opere dicit.... quamvis fractura ſit reducenda difficilior, dum pars ſuperior parva eſt, periculoſa minùs.... vol 2. p. 216.

—Sit accidentibus concomitata, ſit in plures etiam diviſa partes, adhuc ſanabilem experientia judicat.... Hujus-ce Theſeos Præſes quædam illius ſpeciei tenet obſervata.

(4) DD. Petitus. Heist. & alii dubium tollunt.... MM. Didier, Allouel, antiqui Scholarum Præpoſiti, paucis ab hinc annis viderunt rotulæ fracturam *tranſverſalem* perfectè ſanatam à D. Moreau, Chirurgiam ad duo millia exercente.

— M. Botentuit, cujus nota eſt in oſſium morbis peritia, plures Patellæ fracturas tranſverſales ad curationem abſolutam feliciter duxit : ex illis unam in quâ Callum apparet ſolidiſſimum ſervat M. Fargeix.

—In aphor. 346. Comment. occurrit hiſtoria quâ Conſtat « in fœmina jam quinto » menſe gravidâ patellam ſiniſtri pedis fractam, ſex ſeptimanarum ſpatio curatam fuiſſe » ſic ut in domo obambulare, licèt enim quâdam difficultate potuerit, Undè, &c, &c. Wanſwiet. T. 1. p. 523.

lis autem annuunt, *transversalis* curam negant, argumenta succidunt enervata, frustràque reluctantur Adversantes (5).

Paucis igitur anatomen partis exponamus.

III.

EX ANATOMIA.

Sub genu compositionem intrant partes communes, ac propria: *Tibiæ* suprema, *Femoris* inferior extremitas, & Patella. *Genu.*

Femur, sicut ossa longa, duas in extremitates quas separat Διαφύσις dividunt. Superior obliquâ cervice sustinet caput semi-spæricum, cujus ope crus in *acetabulo* variis versatur motibus. Quadrata *Femoris* apparet inferior extremitas: facies anterior posteriori excavata minùs, interna verò globosa magis exteriori. *Femur.*

Adsunt condyli duo, *Valle* posteriùs disjuncti; internus longior, latior at externus. Anteriùs, desuperque Condylos levi depressione circum-cincta trochlea surgit. Condylorum *tuberositates* lateraliter prominent. *Condyli.* *Trochlea.*

IV.

Gemino vertice caveis glenoïdibus effosso terminatur *Tibiæ* superior extremitas; cum condylis femoris per γιγγλυμον articulatur. Tuberositatibus gemellis, glenoïdes, internam & in externam distinguuntur ca- *Tibia.*

---

(5) Undique verò memorata leguntur quibus constat, peculiari causâ, ossa quævis coadunari non potuisse.

— Ruischius narrat quòd « in cadavere hominis sani laqueo suffocati invenerit duo ex « anterioribus carpi ossibus, ante triennium fracta nondum coaluisse.... Obs. anat. « Chirur. obs. IV. p. 8.

— D. Wanswieten (oper. jam Cit.) vidit « mulierem cui humeri os fractum fuit, & » posteà restitutum ex Arte, sed nunquam coaluit.

— In Centur. multa ipsius generis exempla refert Hildan. Referunt & alii: Quid ad nos? aut temperies, aut peculiaris causa, aut curandi modus incusatur.

vitates, quarum una oblonga & concava magis. *Tibiæ* cervix interiùs obrotunda; externè camerata depreſſaque *Peronei* capitis articulo. *Tuberoſitas tibialis* prodit anteriùs; plana quidem poſtica pars.

Extremitas inferior, interno latere malleum potrahit internum; at in externo, *Peronei* receſſus notatur: denique in cavum deſinit articularem qui trochleam *Aſtragali*, multiplices ad pedis motus, recipit.

V.

Patella. Trochleæ *Femoris* in aſpectu Patella ſita jacet. Externa facies convexa rugoſaque videtur: interna verò lævigata, eſt, articulationum ad inſtar cartilagine tecta. In geminam ſuperficiem partitur; quoad circumferentiam, ovatam dicunt. Muſculo Recto-gracili inſertionem ſuppeditat coronis; infimæ parti, patellæ vinculum ſtat adhærens. Cum trochleâ *Femoris* articulatur; *Tibiæ* alligatur *tuberoſitati*.

Patel. motus. Dum flectitur *Tibia*, deſcendit; dum extenditur, aſcendit *Rotula*: en ſoli-met motus. *Tibiæ* verùm extenſione peractâ, adhuc extenſores contrahi poſſunt; tunc aſcenſionis in *Rotulâ* motus conſpicitur alter.

Tibiæ flex. Tibiam flectunt *Biceps*, *Semi-nervoſus*, *Semi-membranoſus*, *Gracilis-internus*, *Sartorius* atque *Poplitæus*.

Extens. Extenſores, ſunt *Vaſti* duo, *Cruralis* & *Recto-gracilis* quorum ut ὑπομόχλιον haberi Patella poteſt.

Poplitæi, capitisque longi *Bicipitis* ope, in externam ſemi-rotationem; at in internam, aliorum flectentium ſubſidio, Tibia fertur.

VI.

EX CHIRURGIA.

Defin. gener. FRACTURA, Græcis καταγμα, eſt in oſſe continui ſolutio à cauſâ extraneâ & violenti (6).

Speci. Frac. Patellæ. Vel in longum, vel tranſversè, vel fruſtillatìm rumpi Patella ſolet. Niſi complicata, impoſſibilis fractura longitudinalis: ut patella ſit icta

(6) P. Ægin. lib. 6. cap. 89. de fract.

ſecuri, vel *glande tormentariâ* vel *bombardæ ſegmento* percuſſa neceſſum eſt. Abſque vulnerante cauſâ tranſverſalis accidit (7); at tamen ex alto lapſus ingentes &c; *tranſversè* ſic ut & *fruſtillatìm* fracturam producunt. Cauſæ.

Facilè dignoſcitur fractura ſimplex ſeu *tranſverſa :* imponantur genu digiti, fragminum intervallum ſubitò perſentitur. Aſcenſu diſcedit pars ſuperior; infima moratur. Diagno.

Differt, etiam in *tranſversâ*, prognoſis. Si ſuperiùs aut inferiùs minimum ſit fragmen, moleſta cura ſtatuatur; ſi per medium, timent quidem authores ne motus reddat aſperos in articulo calli profuſa materies (8). *Longitudinalis*, cauſarum intenſitate, periculoſior. *Fruſtillatìm*, & gravis & ſiniſtra dijudicetur. Progno.

VII.

Fortè nullus è morbis toties induſtriam quàm fractura Patellæ ſuſcitavit. Non mirum. Anceps à pleriſque curatio cenſetur; at dum inſtantia mala reſiſtunt, MEDENTI nulla quies. Haud unquam verò aſſurrexere media quæ litem abſolvere valuerint: varia tamen uſu confirmata indicabimus: antea fracturam reducendi modos ſubjiciemus examini. Haud pridem notæ FASCIÆ UNIENTIS deſcriptionem demùm exhibebimus (9).

VIII.

Sunt ſitus in *modo-faciendi* plures. Tibiâ jam extensâ, adversùs aliquid fixum, plantâ, pedem inſiſtere cogunt; tunc pollicum ope ſucceſſivâ, aſcenſam partem oſſis in ſedem relictam paulatìm impellunt (10) Situs ad repoſiti. Verticalis.

---

(7) Hoc aſſerit D. Petit, in ſuo de oſſ. morb. Tract. p. 224.

(8) Heiſt. inſti. Chir. Cap. IX. de Patel. fract. § III.

(9) Illa faſcia dicta l'UNISSANT, eventu felici caſibus in multis applicata fuit; hanc quidem ad utilitatempublicam, nec-non ad ingenii Theſeos Præſidis laudem, revelare nobis eſt animus.

(10) Verba D. Petit, facilè dignoſcuntur. p. 228. oper. cit.

— Guy de Chaul. . . . Joubert, . . . &c.

Longitudi.

Alii ſuram pulvinum ſuprà ponunt ; ita tamen ut, alto pede, corpus & crura levem angulum effingant.

» Ægro ſupino decumbente (ait Heiſterus (11) pedeque extenſo, ma-« nibus fragmenta ſolerter utrinque compellentur, &c.

Angularis.

Tibiâ jam extensâ, ad angulum uſque rectum crus inflectere trunco nuperrimè conſiliavit M. Valentin, Arte noſtrâ peritus (12).

Non ſitum, non curam peculiarem quàm in fracturâ tibiæ commendant quidam Authores (13).

I X.

Potior ſitus.

Vera utiliorque poſitio eſt illa quâ muſculi *Tibiæ*, pede libero, relaxantur... *Longitudinalis* ergò quæ ferè nunc eadem eſt ac *angularis* [Si ſtrictiùs ſumere verba non expediat] validè congruit : *longitudinalis* enim ad *angularem* referri poteſt. In *verticali*, pes infixus terrâ tenetur ; ſuſtentatur Tibiâ corpus : ſuppetias enim mutuant ac mutuantur muſculi, & ſæpiùs qui diſtrahuntur remiſſos falsò crederes.

Hoc in præſenti caſu, corpus inertè ponatur (14) : nullus è muſculis cogatur contractione ; præcipuè *Recto-gracilis*, ex illis ſolus qui *punctis*

---

(11) Inſtit. Chir. Loc. Cit. § IV.

(12) Rech. Crit. ſur la Chir. Mod. Diſſert. p. 173.

(13) Quod *Patellam* ſpectat adtibiæ fract. refert Paræus.... de fract. Rot. Cap XXIII, &c.

— Hîc notandum incumbit quòd Paræus nec oſſis naturam accuſet, nec adunationis prædicet impoſſibilitatem. ... « Pour le prognoſtic, je dys que jamais je n'ai vu que ceux » qui ont eu cette partie rompue, ne ſoient demeurés claudicans, parce que la con-» jonction faite par le callus empêche le genouil ſe pouvoir fléchir....

Superiùs aliundè .... « Il faut ſituer la jambe comme ſi elle étoit rompue, juſqu'à » ce que le Callus ſoit fait & endurci.... Hæc ſunt verba Magiſtri.

(14) » Ex quieſcente quidem ac remiſſo rectitudines ſpectandæ ſunt, velut in manûs » figurâ.... Hippoc. lib. de Medic. Offic. Tom. XII. pag. 87. 88.

— Quibus in figuris Quùm otiamur, ſingulas corporis partes habere conſuevimus, hæc in curationibus eligendæ ſunt. ... Galen. in ſuis Comment.

alternâ vice *mobilibus* vigeat : angulum exprimant corpus & crura : denique præsertìm vitetur aliarum partium distractio. Hæc igitur *longitudinalis situs* commoda.

X.

De Topicis (15), de medicaminibus internis (16), sponte nostrâ nulla dicemus.

X I.

Ut reducta *Patellæ* fractura contineatur, varia obviàm procedunt media. Media conti.

Eamdem ac *Tibiæ* fractæ fasciam Quidam proposuerunt (17).

Heisterus (18) fracturæ longitudinali *fasciam-unientem ad vincienda ventris ac frontis longiora vulnera propositam*, (*) adaptat. In transversali *emplastra vel lunata* (**), *vel perforata* (***) commendat.

D. Petitus & alii ad usum fasciæ, circonvolutionum ergo dictæ 8, invitant. Volutata lunataque duo addunt lintea : diversos inter tæniæ circuitus inducunt fasciolam, Capita cujus ad constringendum apparatum & partes approximandas inserviunt ; denique advocant Palearia (19).

In Nosocomio Parisiensi [Hôtel-Dieu] eadem celebratur fascia :

---

(15) S[i]. Dominici Fani præfectus Oviedo plantæ Monstrum-Arboris dictæ descriptionem exhibet. . . . applicatione solâ vel corticis, foliorumvè tritorum quælibet ossis fractura sanatur. . . . Dum effectum producit, cuti tenax adhæret ; curatione peractâ, ultrò labitur emplastrum.

Territorium S[i]. Dominici Fanum inter & Yaguana huic Arbusculæ placet. Hist. géner. des Voyages, Part. III. Liv. V. Tom. XII.

(1Quòd non lapidis οστεοχολλης ab Hildano tam laudati, jam jam renovatus fuerit usus nonne mirandum ?

(17) Paræus Cap. XXIII. de Rot. du geno.

(18) Instit. Chirurg. loc. cit. . . . (*) de vulner. univers. spectat. § XXXIX. lib. I. cap. I. *Vid.* Tabul. II. litt. f. . . . (**) *Vid.* Tabul. IX. fig. 2. (***) *Vid.* Tabul. IX. fig. 3.

(19) Oper. jam cit. pag 229 & seq.

curvatorum loco, unum è corio circulum admittunt. Circuli vacuum implent *Patellæ* reductæ partes (20).

Jam jam verò diximus M. Valentin in repositione situm angularem consiliasse; ad curationem, illum soleâ secundatum, servatumque pulvinaribus ostentat (21).

XII.

Partes fractas continere fasciâ Authores unà consentiunt (22). .... » retentio in situ sit fasciis, spleniis, ferulis, canalibus, quietem conci» liando, tum impediendo & dirigendo actionem musculorum (23).

Facili ratiocinio probaretur absoluta diuturnaque (24) fasciam fractas partes approximantem applicandi necessitas. Arduam enim coadunationem pendere à difficultate, in immediato contactu, adversâ fronte, perfectâ continuâque admotione continendi rotulæ fragmina, Prac-

---

(20) « La rouelle du genouil rarement est rompue, mais le plus souvent elle se distort. » Il faut en son rabillement assembler des doigts ses fragmens, & les esgaliser suivant » sa figure, emplastrer & mettre une ronde astelle faite de semelle, puis lier ainsi qu'il » appartient.... Joub. trad. de Guy de C. Tract. V. doct. I. chap. VIII. de la fracture du genouil, pag. 397.

(21) Recher. Criti. Dissert. pag. 173.

(22) Hippoc. Galen. Fabr. ab aquap. Solingius. Purman. Heist. Petit. Palfi. Garengeot. Multique è recentioribus.

(23) Boerh. aphor. 354.... D. Wanswiet. Comment.

— D. Wanswiet. in seq. aphor. Comment. *pag.* 534.... « requiritur ut sic firmetur » membrum læsum, ut immobile omninò sit, hoc autem fit fasciis, spleniis &c.

— Heist. de Patel. fract.... « pes afflictus ità & collocetur & deligetur ut nec inflecti » facile, nec disturbari valeat.

(24) » Vix enim glutinari satis ante illud tempus [9 aut 10 hebdomades] patellæ » fragmenta consueverunt, & qui tam diu non quiescunt, plerumque claudicare solent. Heist. Inst. Chirurg. loc. cit.... Ruisch. obs. III.

— Rotulæ fractæ sex septimanarum spatio curatæ exemplum refert D. Wanswieten, Comment. aphor. 346. Tom. I. pag. 523.

— In simplici casu 10, 11, 12 hebdomadas curæ impendimus. Relativum ad accidentia tempus aliundè producatur.

tici notæ melioris autumant (25). Objectum illud apprimà desideratum circa versarunt; hàc persicâ tenùs vix tetigere manu. Conopea sanè discutionis Experientiæ sagaci, Fasciæque nostræ (26) usui jam prospero distrahere liceat : Equidem concludamus;

ERGÒ PATELLÆ TRANSVERSÌM
FRACTURA SANABILIS.

---

(25) Ne noxiam ancipitemque membri rigiditatem producat admotio & perfecta & continua non timemus. Si, quod sæpiùs, eveniat illa; tempore, motibus leniter iteratis, dulcibus, à ratione ductis, fomentationibus, siccis frictionibus, aliisque mediis tolletur.

Hìc notandum 1°. majusvè, minusvè temporis spatium pro diversâ Subjectorum indole, pro fracturarum specie diversâ, &c. necessarium esse. 2°. non totam suprà partem fieri debere fomentationes, balnea, &c. ex illorum usu repetito dissolveretur calli materies, à se recederent fragmenta, & vana ac inutilis cura fuisset.

Quidam aliundè, ut ex multis probatur allatis, ista accidentia memorant ad asserendum quòd si Patellæ aliquoties fractura solidetur, instantanea sit sanatio.

(26) UNIENTIS-FASCIÆ DESCRIPTIO.

Patellæ Uniens-Fascia ex partibus octo conflatur; in descriptione ordinem applicationis sequemur.

1°. *Canale ferreum* adest proprio pulvinare munitum, itàque dispositum ut illa pars, Anatomicis Genu, firmata sustineatur.

2°. *Pulvinar complementi*, ut pars molliter sedeat necessarium.

3°. Duo sunt è corio Amenta semi-circularia, quâlibet in extremitate fibulis armata; Superius illud, aliud inferius submittitur.

4°. *Epì-poples* & *Up'poples*, fibulâ in medio solidiori sitâ, quisque paratus. Ad *Amentorum semi-circularium* fibulas tendere debet è quatuor quævis extremitas coriacea.

5°. Tandem adest è serico vel stamine & Amentum-copulans inferius, & Amentum-copulans superius; diverso modo texuntur extremitates : quæ solidiori Epì & Up'poplitis medio respondent & hærescunt, Tæniarum ad instar effinguntur. Tæniæ superioris & inferioris *Amenti* se se decussant; Extremitates aliæ, integræ, liberoque passu, fibulâ Epì-poplitis, Up'poplitisque fibulâ inducuntur; &, ad fracturæ partes approximandas, contactuque necessario retinendas, illis stringuntur.

Typis ANDREÆ-CAROLI CAILLEAU, viâ Sancti-Severini, è regione Ecclesiæ. 1775.